

DECIZIA

Nr. /
privind soluționarea contestației
formulată de **S.C. X S.A.**

**în reorganizare judiciară, in judicial reorganization, en
redressement**

înregistrată la D.G.F.P. a județului Arad
sub nr. / **18.10.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad cu adresa nr. ... / ... / 13.10.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. ... / 18.10.2012 asupra contestației formulate de

S.C. X S.A.

**în reorganizare judiciară, in judicial reorganization, en
redressement**

CUI:

**cu sediul în, județul Arad
prin administrator judiciar SPRL
din ..., jud. Arad**

înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr. / 08.10.2012 și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea petentă X S.A. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR / 30.08.2012 și a Raportului de inspecție fiscală nr. J-AR / 30.08.2012 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, solicitând anularea în tot a deciziei de impunere atacată.

Referitor la capătul de cerere privind Raportul de inspecție fiscală nr. J-AR / 30.08.2012 încheiat de către organele de control din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, s-au reținut următoarele:

In drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 87

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din Hotararea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală :

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, in care se vor prezenta constatarile inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.

(2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.

[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.

106.2. La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusive cu ocazia controalelor inopinate si/sau incrucisate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. După aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petenta îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr.

972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. În conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.»

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei și aceasta fiind cea care produce efecte față de petentă și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de **S.C. X S.A.**, prin administrator judiciar SPRL, împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. J-AR/30.08.2012, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere privind Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR/30.08.2012, s-au reținut următoarele:

Contestația este formulată prin administrator judiciar SPRL – administrator judiciar al S.C. X S.A., în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, desemnat prin Încheierea nr. /24.11.2009, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr. /... /2009, fiind astfel îndeplinite dispozițiile art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Suma totală contestată este în cuantum de lei și reprezintă: lei accize datorate pentru alcool etilic și lei dobânzi/majorări de întârziere și lei penalități de întârziere pentru neplata acestora.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea

pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR/30.08.2012 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și solicită anularea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1. Produsele accizabile aflate în stoc la data comunicării Deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal, produse accizabile în speță materii prime reprezentând alcool etilic vrac și băuturi vrac (macerate) depozitate în recipiente industriale, produse accizabile aflate în diferite faze de producție nefinalizate (neîmbuteliate, neetichetate, nemarcate conform prescripțiilor legale) și care nu pot fi eliberate în consum deoarece nu întrunesc condițiile prevăzute de Codul fiscal și Normele metodologice de aplicare.

- autorizația de antrepozit fiscal nr./23.12.2003 a SC X SA a fost revocată prin Decizia nr./30.09.2011, comunicată societății petente la data de 13.10.2011, efectul fiind stoparea totală a activității de producție, precum și sigilarea căilor de acces și a tuturor incintelor din cadrul antrepozitului unde sunt deținute produsele accizabile aflate în stoc la data revocării;

- analizând dispozițiile art. 206⁷ alin. (9) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, articol considerat incident de către autoritatea vamală, societatea petentă arată că stabilirea accizei aferente alcoolului etilic rafinat și băuturilor spirtoase este ilegală și abuzivă în condițiile în care „respectivul produse nu sunt produse ce pot fi eliberate în consum pentru că acestea nu îndeplinesc condițiile legale imperative, prevăzute de legislația în vigoare având în vedere că nu sunt marcate și în acest moment nici nu mai pot fi marcate datorită efectelor deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal prin oprirea totală a activității de producție.”, citând în acest dispozițiile legale din materia contravențiilor și infracțiunilor, respectiv art. 221³ alin. (2) lit. b), art. 221³ alin. (3) lit. a), art. 296¹ alin. (1) lit. I), art. 296¹ alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la obligațiile fiscale suplimentare de plată cu titlu de dobânzi/majorări de întârziere, precum și a penalităților de întârziere în cuantum total de lei, societatea petentă precizează:

- stabilirea de dobânzi/majorări de întârziere, respectiv penalități de întârziere este ilegală și contravine dispozițiilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, lege sub imperativul căreia se află S.C. X S.A. în reorganizare judiciară, in judicial reorganization, en redressement;

- citează dispozițiile art. 122¹ din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 41 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, arătând că în aplicarea normelor legale se impune a se ține seama de starea de fapt, respectiv stadiul în care se află societatea în procedura insolvenței, precizând că în acest moment societatea se află în „perioada de observație, nefiind întocmit tabelul definitiv de creanțe”, astfel că nu putea fi confirmat niciun plan de reorganizare, fapt de care organele vamale nu au ținut cont.

II. Prin decizia de impunere nr. J-AR/30.08.2012 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. J-AR/30.08.2012, reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad au constatat că SC X SA a deținut autorizația de antrepozit fiscal nr./23.12.2003 care a permis societății petente să achiziționeze, să producă, să transforme, să dețină și să expedieze în regim suspensiv de la plata accizelor și a produselor accizabile materii prime (alcool etilic – S300) și produse finite (băuturi spirtoase – S200); autorizația de antrepozit fiscal a fost revocată de către Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prin Decizia nr./30.09.2011, comunicată societății la data de 13.10.2011.

Conform evidenței contabile a societății la data de 13.10.2011 aceasta deținea pe stoc cantitatea de hl alcool rafinat 96% tratat, care conține hl alcool pur pentru care echipa de control a calculat accize în cuantum de lei. Totodată conform balanței analitice cantitativ/valoric pe luna octombrie 2011, societatea avea pe stoc la data de 13.10.2011 cantitatea de hl diverse sortimente de băuturi spirtoase vrac având diverse concentrații (conform anexei nr. 4 la RIF), băuturi care conțin hl alcool pur pentru care echipa de control a calculat accize în cuantum de lei.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală organele de inspecție fiscală au precizat că pentru aceste sume societatea petentă nu a depus imediat declarația de accize în conformitate cu art. 206⁵² alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare, nu a inclus sumele precizate mai sus în declarațiile de accize depuse în lunile ulterioare și nici nu a achitat accizele aferente la bugetul de stat, în termen de 5 zile de la data exigibilității – 13.10.2011 – conform dispozițiilor art. 206⁵¹ alin. (5) Cod fiscal; alcoolul rafinat tratat (.... hl) și băuturile spirtoase în vrac (.... hl) regăsindu-se și la data controlului în stoc.

Pe cale de consecință, organele vamale au stabilit că petenta nu a respectat obligația prevăzută de art. 206⁵¹ alin. (5) Cod fiscal, de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile (13.10.2011) și nici obligația prevăzută la art. 206⁵² alin. (4) Cod fiscal, de a depune imediat o declarație de accize la autoritatea competentă, faptă care constituie contravenție conform art. 221³ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, precizând că la data de 13.10.2011 societății petente îi sunt aplicabile dispozițiile art. 206⁷ alin. (9) din Codul fiscal, mărfurile fiind considerate eliberate în consum ca urmare a revocării autorizației de antrepozit fiscal, produse accizabile pentru care accizele nu au fost anterior exigibile.

Pentru neachitarea în termenul legal, organele vamale au calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu dispozițiile art. 119, art. 120, art. 120¹ din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

III. S.C. X S.A. în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, are sediul social în Arad,, jud. Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. J02/...../1999 și are cod unic de înregistrare

IV. Având în vedere actele și documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad au stabilit în sarcina S.C. X S.A. de plată suma totală de lei și reprezintă: lei accize datorate pentru alcool etilic și lei dobânzi și lei penalități de întârziere pentru neplata acestora.

Cauza supusa soluționării este dacă societatea petentă datorează accize pentru alcoolul rafinat tratat (.... hl) și băuturile

spirtoase în vrac (.... hl) aflate în stoc la data de 13.10.2011, în condițiile în care autorizația de antrepozit fiscal nr. .../23.12.2003 a fost revocată de către Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prin Decizia nr./30.09.2011, comunicată societății la data de 13.10.2011.

În fapt, cu ocazia controlului, organele vamale au constatat că autorizația de antrepozit fiscal nr./23.12.2003 deținută de SC X SA, care a permis societății petente să achiziționeze, să producă, să transforme, să dețină și să expedieze în regim suspensiv de la plata accizelor și a produselor accizabile materii și produse finite a fost revocată de către Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, prin Decizia nr./30.09.2011, comunicată societății la data de 13.10.2011.

Conform evidenței contabile a societății la data de 13.10.2011 aceasta deținea pe stoc cantitatea de hl alcool rafinat 96% tratat, care conține hl alcool pur și respectiv cantitatea de hl diverse sortimente de băuturi spirtoase vrac având diverse concentrații, băuturi care conțin hl alcool pur.

Organele vamale, ca urmare a revocării autorizației de antrepozit fiscal nr. .../23.12.2003 au stabilit în sarcina societății, având în vedere prevederile referitoare la exigibilitatea accizei aferente stocurilor de produse accizabile existente la data comunicării revocării autorizației de antrepozit fiscal nr. .../23.12.2003, accize în cuantum de lei (aferele stocului de alcool rafinat 96% tratat) și respectiv lei (aferele stocului de diverse sortimente de băuturi spirtoase vrac având diverse concentrații).

Prin contestația formulată societatea nu contestă cuantumul accizei stabilită de organele vamale, ci arată că acciza aferentă stocurilor de produse accizabile de la data revocării autorizației de antrepozit fiscal nu devine exigibilă de la data revocării autorizației întrucât „respectiv produse nu sunt produse ce pot fi eliberate în consum pentru că acestea nu îndeplinesc condițiile legale imperative, prevăzute de legislația în vigoare având în vedere că nu sunt marcate și în acest moment nici nu mai pot fi marcate datorită efectelor deciziei de revocare a autorizației de antrepozit fiscal prin oprirea totală a activității de producție.”, citând în acest dispozițiile legale din materia contravențiilor și infracțiunilor, respectiv art. 221³ alin. (2) lit. b), art. 221³ alin. (3) lit. a), art. 296¹ alin. (1) lit. l), art. 296¹ alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările

ulterioare.

În drept, Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„**Exigibilitatea**

ART. 206^{6*})

(1) *Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.*

(...)

Eliberarea pentru consum

ART. 206^{7*})

(...)

(9) **În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.**

(...)

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

ART. 206^{28*})

(...)

(7) *Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.*

(...)

Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 206^{51*})

(...)

(5) **Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.**

(...)

Depunerea declarațiilor de accize

Art. 206^{52*})

(...)

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a depune **IMEDIAT** o declarație de accize la autoritatea competentă.”

Astfel potrivit prevederilor legale incidente speței, mai sus invocate rezultă că în situația revocării autorizației de antrepozit fiscal, pentru stocurile de produse accizabile pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, aceasta devine exigibilă la data revocării autorizației, urmând a fi plătită în 5 zile de la data exigibilității.

Având în vedere că societății petente i-a fost revocată autorizația de antrepozit fiscal nr. .../23.12.2003 prin Decizia nr. .../30.09.2011 a Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, rezultă că pentru produsele accizabile deținute în stoc la data comunicării revocării autorizației, acciza devine exigibilă.

Astfel, prin revocarea autorizației de antrepozit fiscal, regimul suspensiv de la plata accizelor nu mai există, astfel că la data revocării autorizației intervine exigibilitatea accizelor aferente produselor accizabile deținute în stoc, situația acestor produse accizabile aflate în stoc fiind conformă cu datele firmei, neexistând contradicție sub acest aspect între susținerile petentei și constatările organelor vamale.

Conform art. 206⁵² alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, persoana aflată în situația prevăzută de art. 206⁷ alin. (9) din același act normativ, respectiv de a deține în antrepozitul fiscal produse accizabile la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, situație în care se consideră că produsele în cauză sunt eliberate pentru consum și acciza devine exigibilă conform art. 206⁶ alin. (1), **trebuie să depună imediat o declarație de accize la autoritatea vamală competentă** (în această situație nu se depune declarația până la 25 a lunii următoare celei la care se referă declarația), obligație pe care petenta și-a îndeplinit-o pentru băuturile spirtoase îmbuteliate (Anexa nr. 1 la Decizia de impunere nr. J-AR .../30.08.2012), dar nu și pentru alcoolul rafinat 96% tratat (Anexa nr. 3 a Decizia de impunere nr. J-AR .../30.08.2012) și nici pentru băuturile spirtoase vrac (Anexa nr. 4 la Decizia de impunere nr. J-AR/30.08.2012).

Conform art. 206⁵¹ alin. (5) din actul normativ precitat persoana aflată în situația prevăzută de art. 206⁷ alin. (9), trebuie să plătească accizele **în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.**

În ceea ce privește data de la care produce efecte Decizia nr./30.09.2011 prin care societății petente i-a fost revocată autorizația de antrepozit fiscal nr./23.12.2003 sunt aplicabile dispozițiile art. 206²⁸ din Codul fiscal, mai sus citat, astfel că în cauza supusă soluționării data de 13.10.2011 reprezintă data la care produsele accizabile aflate în antrepozitul fiscal pentru care autorizația a fost revocată, sunt considerate eliberate în consum conform art. 206⁷ alin. (9), aceasta fiind data de la care accizele devin exigibile conform art. 206⁶ alin. (1) din Codul fiscal.

Învederăm că potrivit art. 206⁶ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, “*acciza este exigibilă în momentul eliberării pentru consum*”, care potrivit art. 206⁷ alin. (1) lit. b) din același act normativ reprezintă “*deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol*”, situație care se circumscrie speței de față, având în vedere revocarea autorizației de antrepozit fiscal.

Pe cale de consecință, văzând dispozițiile legale care reglementează în domeniul revocării autorizației de antrepozit fiscal – mai sus analizate – rezultă că societatea petentă avea obligația de a depune imediat declarația de accize pentru alcoolul rafinat 96% tratat și pentru băuturile spirtoase vrac deținute în stoc la data revocării autorizației – **13.10.2011** – și în termen de 5 zile de la această dată, respectiv până la data de 18.10.2011 inclusiv să plătească accizele aferente acestora, în condițiile în care conform art. 206⁵⁵ alin. (1) din Codul fiscal „*Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol și celor ale legislației vamale în vigoare.*”

Referitor la susținerile societății petente din contestația formulată, arătăm următoarele:

- chiar dacă urmare revocării autorizației de antrepozit fiscal „s-a dispus de către DJAOV Arad stoparea totală a activității de producție precum și sigilarea căilor de acces și a tuturor incintelor din cadrul antrepozitului unde sunt deținute produsele accizabile (...) aflate în

stoc la data revocării.”, măsură reglementată la pct. 88 alin. (7) din HG nr. 44/2004, respectiv: *„În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială.”*, legiuitorul nu exclude posibilitatea legală de valorificare a produselor accizabile aflate în stoc, astfel se reține că potrivit dispozițiilor art. 206²⁸ alin. (12) din Codul fiscal: *„Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, în condițiile prevăzute de normele metodologice.”* și având în vedere prevederile pct. 88 alin. (8) și (9) din Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004 unde se stipulează:

„(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal - până la data când aceasta produce efecte -, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

- a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;*
- b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.”*

petenta avea posibilitatea valorificării produselor accizabile aflate în stoc numai după notificarea autorității vamale teritoriale și sub supravegherea autorității vamale teritoriale, dar din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că societatea petentă a păstrat în patrimoniul său produsele accizabile, astfel că în mod legal organele vamale au obligat petenta la plata accizelor aferente produselor deținute în afara regimului suspensiv, respectiv fără autorizație de antrepozit fiscal, astfel confuzia în care se află petenta raportat la „întrebările logice” pe care le pune: „Care sunt produsele accizabile ce pot fi eliberate în consum? Care sunt produsele accizabile ce NU pot fi eliberate în consum?” nu mai poate subzista, având în vedere următoarele considerente:

Produsele accizabile aflate în stoc la data revocării autorizației, alcool etilic și lichior vrac, neîmbuteliate sunt considerate eliberate în consum, ele nemaifiind în regim suspensiv de la plata accizelor. Eliberarea în consum în acest caz nu reprezintă comercializarea (valorificarea) produselor accizabile, ci faptul că prin revocarea autorizației de antrepozit fiscal pentru produsele accizabile aflate în stoc, acciza devine exigibilă. În ceea ce privește comercializarea acestor produse, Codul fiscal nu interzice valorificarea produselor accizabile deținute pe stoc de agentul economic a cărui autorizație a fost revocată. Pot fi valorificate materiile prime, semifabricatele și produsele finite în conformitate cu dispozițiile art. 206²⁸ alin. (12) din Codul fiscal coroborat cu pct. 88 alin. (8) din HG nr. 44/2004, precitate.

- referitor la susținerile petentei în ceea ce privește imposibilitatea eliberării în consum a produselor accizabile aflate în stoc la data de 13.10.2011, în plus față de argumentația mai sus prezentată, învederăm faptul că în conformitate cu dispozițiile pct. 116 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Codul fiscal, sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc cantitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri, astfel că dispozițiile legale privind marcarea nu sunt incidente în cauză; totodată conform pct. 116 alin. (7) din același act normativ comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, se consideră comercializare în vrac.

- totodată conform dispozițiilor pct. 88 alin. (9) din HG nr. 44/2004 legiuitorul a prevăzut ca în situația revocării autorizației de antrepozit fiscal, antrepozitarul a cărui autorizație a fost revocată să aibă posibilitatea transferării produselor accizabile din stoc către alte antrepozite fiscale.

Pe cale de consecință, rezultă că organele autorității vamale au procedat în mod corect și legal, la stabilirea accizelor în cuantum de lei pentru produsele accizabile de natura alcoolului rafinat 96% tratat și băuturi spirtoase vrac, aflate în stoc la data de 13.10.2011.

Referitor la stabilirea accesoriilor, respectiv dobânzi/majorări de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de lei pentru neplata accizelor stabilite, se rețin următoarele:

În fapt, pentru neachitarea în termenul legal, organele vamale au calculat dobânzi/majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu dispozițiile art. 119, art. 120, art. 120¹ din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

SC X SA se află sub incidența Legii nr. 85/2006, republicată privind procedura insolvenței, având ca administrator judiciar S.P.R.L. desemnat prin Încheierea nr. .../24.11.2009 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. .../108/2009, din Referatul cu propuneri de soluționare nr. .../12.10.2012 emis de DJAOV Arad, fila 4, rezultând că petenta se află în insolvență în perioada de observație nefiind întocmit tabelul definitiv de creanțe.

Societatea petentă în contestația formulată arată că stabilirea accesoriilor contravine dispozițiilor Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, lege sub imperativul căreia se află S.C. X S.A. în reorganizare judiciară, in judicial reorganization, en redressement, citând totodată dispozițiile art. 122¹ din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 41 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și arătând că în aplicarea normelor legale se impune a se ține seama de starea de fapt, respectiv stadiul în care se află societatea în procedura insolvenței, precizând că în acest moment societatea se află în „perioada de observație, nefiind întocmit tabelul definitiv de creanțe”, astfel că nu putea fi confirmat niciun plan de reorganizare, fapt de care organele vamale nu au ținut cont.

În drept, OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, actualizată, privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 122¹

Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței

În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură.”

LEGEA nr. 85 din 5 aprilie 2006, privind procedura insolvenței:

„ART. 41

(1) Nici o dobanda, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuiala, numita generic accesorii, nu va putea fi adaugata creantelor nascute anterior datei deschiderii procedurii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidator. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă garanția se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula.

(3) In cazul in care se confirma un plan de reorganizare, dobanzile, majorarile ori penalitatile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligatiile nascute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achita in conformitate cu actele din care rezulta si cu prevederile programului de plati. In cazul in care planul esueaza, prevederile alin. (1) si (2) se aplica corespunzator pentru calculul accesoriilor cuprinse in programul de plati, la data intrarii in faliment.

(4) Nici o dobanda, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuiala, numita generic accesorii, nu va putea fi adaugata creantelor nascute ulterior datei deschiderii atat a procedurii simplificate, cat si a celei generale, in cazul in care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea petentă se află în procedura de insolvență și până la data emiterii Referatului cu propuneri de soluționare nr./12.10.2012 nu a fost confirmat sau nu a eșuat un plan de organizare, organele vamale precizând că „Astfel că au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere care vor fi achitate sau nu în funcție de confirmarea sau nu a planului de reorganizare.”.

Din analiza normelor legale mai sus citate rezultă că în cazul procedurii de insolvență Codul de procedură fiscală dispune că dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează conform legii care reglementează această procedură, respectiv Legea nr. 85 din 5 aprilie 2006 privind procedura insolvenței - art. 41, care este o lege specială de imediată aplicabilitate.

Pe cale de consecință, raportând starea de fapt în care se află petenta - insolvența - la normele legale în materia insolvenței, în conformitate cu prevederile art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata, unde se stipulează:

“ART.216

Soluții asupra contestației (...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR .../30.08.2012 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad va fi desființată, pentru suma de lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei pentru neplata accizelor stabilite, urmând ca DJAOV Arad, prin organele sale de specialitate să procedeze la efectuarea unei noi verificări în vederea determinării stării de fapt relevante din punct de vedere fiscal - stadiul procedurii de insolvență, respectiv confirmarea unui plan de reorganizare, iar în cazul inexistenței unui asemenea plan urmând a fi aplicate dispozițiile art. 41 alin. (4) din Legea insolvenței, respectiv:

„(4) Nici o dobanda, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuiala, numita generic accesorii, nu va putea fi adaugata creantelor nascute ulterior datei deschiderii atat a procedurii simplificate, cat si a celei generale, in cazul in care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.”

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 85, art. 86, art. 87, art. 119, art. 122¹, art. 205, art. 216 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală, art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", art. 206⁶, art. 206⁷, art. 206²⁸, art. 206⁵¹, art. 206⁵², art. 206⁵⁵ din Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 88 alin. (8) și (9) din Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 41 din Legea

nr. 85 din 5 aprilie 2006, privind procedura insolvenței, se

D E C I D E

1. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.A.** în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, cu sediul în, județul Arad, prin administrator judiciar SPRL din Arad, str. jud. Arad împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. J-AR/30.08.2012 emis de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, ca inadmisibilă.

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR/30.08.2012 emisă de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad la **S.C. X S.A.** în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, pentru suma totală de lei reprezentând dobânzi/majorări de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei pentru neplata accizelor stabilite suplimentar, urmând ca Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad prin organele sale de specialitate să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

3. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.A.** în reorganizare judiciară, în judicial reorganization, en redressement, cu sediul în, județul Arad, prin administrator judiciar SPRL din, jud. Arad împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. J-AR/30.08.2012 emisă de organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru suma de lei reprezentând accize pentru alcool etilic, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Timișoara, în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director executiv ,